

בוצינא קדישא, הנה מצינו בכל ספרי זוה"ק והתיקונים ותורה אשר רשב"י נקרא ומכונה בשם **בוצינא קדישא**, ונהנה מצאתי אשר ויקרא ^{אשר ויקרא} משה רבינו לרשב"י כן, כמ"ש ^{אשר ויקרא} [זח"ג רל"ד]. וז"ל אמר הרע"מ לרשב"י, בריך אנת בוצינא קדישא, בוצינא דדליק קמי מלכא ומטרוניתא, נר זה איחי נשמה דילך, [ובזה יבואר משי"כ [זח"ג רס"ח]: שאמר רבי יצחק לרבי אבא כבואו מרשב"י, גבר דאתרבק בנורא דאכלא כל יומא ודו"ק]. והטעם הוא שנקרא רשב"י בשם **בוצינא קדישא** משום שכל כחו ועקרו דרשב"י היה מכח ניצוץ אור נשמת משה רבינו ע"ה שאור נשמתו היתה מאור שבעת הימים כנדודע, ועיין בזה [בספרנו חלולא דרשב"י דף ב'; ובחגותינו שם אות ג'] עיי"ש.

וישמח משה במתנת [ג"י עוז וכו' דרבי שמעון בן יוחאי] חלקו, וסמך ידיו עליו, כמ"ש ^{אשר ויקרא} [זח"ג רל"ג]: אמר רע"מ, בוצינא קדישא כל מה דאמרית שפיר כו', [שם רמ"ז]. אמר רע"מ בוצינא קדישא כמה מתיקין מילך, [שם רע"ג]. אמר רע"מ, בוצינא קדישא זכאה חולקך דקוב"ה גלי לך מה דלא גלי לכל נביא וחווה אלא למאן ולמאן, [ר"ל משה רבינו מגדול ענותנותו לא אמר ממורש על עצמו, אלא אמר סתם למאן ולמאן], ומאז שנתגלה הרע"מ לרשב"י בהתגלות תמידית, יצא האור והמתוק, ונתחבר החבור ספר **רעיא מהימנא** הנמצא בזה הקדוש כמ"ש בזה בס' דלקמן.

ספר רעיא מהימנא

יסוד הספר. שם הספר. תוכן הספר.

כב, ספר רעיא מהימנא הקדוש, הנמצא בספרי זהר הקדוש, יסוד ונתחבר ע"י הנהגות משה רבינו הרע"מ מהימנא, לרשב"י ^{אשר ויקרא} וחביריו, שהזמיננו אליהם לישיבת ובית מדרשו דרשב"י, כי הרע"מ מהימנא הוא היה עיקר כח המעמיד וחיות אור קדושתן של רשב"י וחביריו, כמ"ש [במערכה הזאת, ובמערכה ב' של החברייא] עיי"ש, וממנו הוזהירו כוהר הרקיע והשכילו יחדו ברני התורה והמצות, ומאורו אור פני משה תמידין כסדרן האירו אור, כמ"ש [בתי' תי' ח"י ל"א]: וז"ל קם רבי שמעון וכולהו חברייא, ואמר, רעיא מהימנא רבן דכל נביאיא, קום אתער משנתך, דאנת איתו בכל נביאיא, כגוונא דשמשא, דסיחרא וכוכביא מניה נהרין ולית לון נהורא מסטרא אחרא, ובומנא דאנת תתכנישת מעלמא אתמר בהון יחשכו ככבי נשפו, קום אנהיר נהורך, וכתב שם [בכסא מלך] דאנת תתכנישת, ולא אמר אתכנישת לשון עבר, לומר שמשח רבינו ע"ה מאיר אורו בכל הדורות, ומאותו אור ישיגו הנביאים נבואתם והחכמים חכמתם, ובדור שלא יאיר בהם נאמר בו יחשכו כוכבי נשפו, כי יחשכו כל הכוכבים המקיפים לאור הנבואה שלך ואינו נמצא, לפי דאנת תתכנישת עכ"ל, וזכו רשב"י וחביריו לראות ממש את משה רבינו ע"ה בעין ולתתאחד עמו ולשמעו מפיו רוי טעמי מצות ה', כמ"ש [זח"ג רל"ב]. אחר שהרע"מ סי' דבריהם בסוד השופר, מיד דשמעו מילין רבי שמעון וכל חברייא, אמרו, בריך אלתא דזכינא למשמע מילין מתתוא דאתקרי רבן של נביאים רבן דחכמים רבן דמלאכי השרת, דקוב"ה ושכינתיה מדבר על מומיו, וכתב על ידיו רזין אלן דלא אשתמעו כוונתו מתתן תורה ועד כען, וכ"כ [שם קנ"ג]: דאמרו [חברייא] תנאין ואמוראין לרע"מ, בענות דילך

¶ [בתי' ד"ג]. אמר רעיא מהימנא בריך יהא בוצינא

קדישא, וכ"כ [בתי' תי' ע' דקכ"ג]. דאליהו זל"ט קרא כן לרשב"י, וז"ל שם אדהכי הא אליהו קא נחית ואמר רבי בוצינא קדישא כו' עיי"ש.

דילך דאתמר בך והאיש משה ענו מאד, באלין אתרין דאנת מתבייש לאחזקא
 סיבו לגבך, מני קוב"ה לן ולבוצינא קדישא [הוא רשב"י] למיהוי בידך ובפומך
 באילין אתרין עכ"ל, וכה אמרו האבות ורע"מ ואהרן דוד ושלמה לרשב"י [זח"ג
 רנ"ו]. ורע"א מהימנא נהיר בך, ואנת בחברייא דילך, וכולא חד בלא פירודא כלל,
 אוצרות הקדשים מבית ה', המקובלים המוסמכים, מה שכותבים על יסוד חבור ספר
 רע"א מהימנא, [אוהח"מ, על זח"ב קט"ו: בשם הרמ"ק זלה"ה] וז"ל דע
 כי חבור הזה הנקרא רע"א מהימנא, שעשה רשב"י עם הצדיקים אשר בגן עדן,
 היה לתקון השכינה וסעד וסמך לה בגלותא, כי אין סעד וסמך לשכינה אלא
 בסודות התורה ובסוד הייחודים הנסתרים, וכל מה שיאמר פה מהסודות והענינים,
 הכל היה כונתם לייחד השכינה ולסעדה בגלותא עכ"ל, [אוהח"מ בשם הרמ"ק
 זלה"ה, על זח"ג קכ"ה:] וז"ל שהיה ממש רבי שמעון נכנס לעולם הנפשות
 אל הדקות ההוא בחסידותו, ועוסק בתורה בנפש רע"א מהימנא, לצורך הדור לחבר
 חבור הזה כדפי' בתיקונים בארוכה עכ"ל, וכ"כ [באוהח"מ שם בשם הרמ"ק זלה"ה, על
 זח"ג דרע"ט], וז"ל וקבוץ נשמות הצדיקים לחבור זה, היה לעזר מעט לשכינתא
 בגלותא ע"י סודות התורה, וזה שאמר וכולהו נחתין בגיגך עכ"ל, וכ"כ [אוהח"מ,
 בשם הרמ"ק זלה"ה, על זח"ג דרפ"א, ובהקדמה לספרי האוהח"מ] וז"ל סוד ספר
 רע"א מהימנא, מציאות ענין זה הוא מקום הנפשות בעולם מנוחתם, היה נכנס
 רשב"י וחביריו בכח ידיעתם, והיו מקבצים הנשמות והרוחות והמלאכים שם
 לצורך חבור זה כנו' בתיקונים וכו', לכך היה עיקר החבור הזה רע"מ, ודרכו
 תמיד בזה הספר להתפלל על ישראל שיתרצו מעשיהם לייחד השכינה להקל
 גזירת הגלות הקשה והגזירות המתחדשות אז על ישראל, וזה היה כונת רשב"י
 ע"ה בחבור וכוונת הנשמות, שהדבר הזה היה צורך גבוה לבטל הדינים, וכל דור
 דור שחכמה זו מתגדלת ונתוספת בהם, זוכים לייחד השכינה ולבטל הדינים
 והגזירות עכ"ל, וז"ל [מוהר"ח ז"ע בהקדמתו על שעה"ק] ענין ספרא דרע"א
 מהימנא, שכולם ויכוח הרשב"י ע"ה עם נשמת משה רבינו ע"ה, וכנו' בהקדמת
 ס' התיקונים עיי"ש באורך, וז"ל בההוא שעתא דאתחברא האי חבורא, רשותא
 איתיהיב לאלהיו הנביא ז"ל לאסכמא עמהון ביה, ולכל מארי מתיבתאן דלעילא
 ותתא, ולכל חיילין דמלאכין עלאין ותתתין ונשמתין עלאין דצדיקים למיהוי
 עמהון באסכמותא ורעותא עכ"ל, וז"ל [אוהח"מ, בשם הרא"ג ז"ל, על זח"ב
 קי"ד], רבי שמעון היה מדבר עם נשמת משה ע"ה שהיה מתגלה אליו, כנו'
 בפי' תרומה שהי' אומר לו ואנא שליחא מעלמא דא שליחא דקוב"ה למימר מלין
 אלין, וזכה רשב"י בזה, לפי שהיה דוגמתו בחכמה הזאת, שכמו שמשה רבינו
 ע"ה היה רבן של נביאים ושורש נשמתו כעין צינור לנבואה כנו' בתיקונים, כך
 דוגמתו היה רבי שמעון בשורש נשמתו היה צנור לחכמים בחכמת הקבלה ועל
 ידו היה נשפע להם חכמה, ומצד זה זכה רבי שמעון שתתגלה אליו נשמת
 משרע"ה ויגלה לו רזי תורה, כי שניהם הם האבות התורה והנבואה והחכמה
 עכ"ל, וז"ל [חס"ל מ"ד עין יעקב נהר ל"ב] הענין שרשב"י נכנס לעולם הנפשות אל
 הזכך ההוא בחסידות, ושם עסק בתורה עם נפש רע"מ וחבר שם ס' רע"א מהימנא עכ"ל,
 שם הספר, רע"א מהימנא יען כי הוא יסד ונתחבר על ידי עליית רשב"י וחברייא
 בסילודין בגן עדן העליון, והתחברו שם יחדו עם נשמת משה רבינו

הרע"מ

הרע"מ ועם קבוץ נשמות ורוחות הצדיקים הקדושים וקבוצי מלאכי מעלה לצורך חבור הזה. או שהרע"מ נתגלה למטה בעוה"ז לרשב"י וחברייא לבית מדרסם, ולפעמים הזמין שם הרע"מ אליו ואליהם נשמות עליונות מלמעלה לצורך חבור הזה כמ"ש כאן בעוה"ז. ולפיכך נקרא החבור הזה „ספר רעיא מהימנא“ כי הוא מיסודו וכחו של אור פני משה רבינו ע"ה.

- ★ **תכן ספר הרע"מ.** רובו הוא מיוסד לבאר טעמי המצות בסוד ה' כ"כ [באוה"ח"מ בהקדמתו, ובשם הרמ"ק זלה"ה, על זוה"ק ח"ג רפ"א.] וז"ל וחבור זה הוא טעמי המצות, ואין מי שידעם כנפש משה רבינו ע"ה. לכך היה עיקר החבור הזה רעיא מהימנא עכ"ל.

חסרון לא יוכל להימנות, החבור רעיא מהימנא, בודאי הוא היה חבור גדול על כל התרי"ג מצות, וגם על עוד כמה ענינים נעלים וגבוהים, אלא בעוה"ז מחסר נפשו משובה, והוא מחסור גדול לנו, ואותו הגורל שעלה על כל הזוה"ק, עלה ג"כ על זה הספר רעיא מהימנא, וכמו שלא זכינו לאורה כולה של כל הזוה"ק רק לזה המתי מעט שיש לנו, כמ"ש [הרחיד"א בשה"ג מע' זהר] שהספר הזה היה על כל עשרים וארבע תנ"ך כו' עיי"ש, כן היה גם באותו החבור רעיא מהימנא אשר חסר לנו ונאבד ונעלם מאתנו, והוא שהיה על כל התרי"ג מצות בביאורם, ולא עוד אלא שגם בשרידי שארית הפליטה שהמציא ה' לנו, הנה רבת פעמים חסר לנו בראש המאמר או באמצע או בסופו [ובאוה"ח"מ] רבת פעמים מרגיש לנו בזה והוא מראה בתסרונון חבל על דאבדין ולא משתכחין, אנה פנה הלך דודך ונבקשנו עיך, **ראה בהשמטה בדף ז**

הקדמה לרעיא מהימנא, נמצא [בזוה"ג צ"ב:] תחת הכותרת „הקדמת רעיא מהימנא“ וכנראה כיון שהחבור מיוסד על ביאור טעמי המצות, וגם ההקדמה מיוסד ע"ה"ם ושמרתם מצותי ועשיתם אותם וגו', ופסוק זה הוא בפ' אמור, לכן כנראה שהמסדרים של ספר הזהר סדרו ההקדמה הקטנה הזאת בפרשה הזאת.

כלל גדול יהיה בידך בכל חבור הרעיא מהימנא, אשר הן כל חבריו דרשב"י, הנקראים ע"י משה רבינו המדבר אל החברייא ואל רשב"י יחדו, אז הוא קורא אותם יחדו, בשם „תנאים ואמוראים“, כ"כ [ברע"מ זוה"ג רמ"ג:] וז"ל תנאים ואמוראים, דכד הוה קרי לכולהו לרבי שמעון בכלל עמהון בכל זמנא, וכתב [שם באוה"ח"מ] לאהבת הקיצור לא נכתב אלא כאן לבד עכ"ל, ר"ל שכאן מודיע הזה כלל גדול אשר בכל החבור של הרעיא מהימנא אשר נזכר שאומר תנאים ואמוראים, כונתו אשר הרע"מ מזמין וקורא ומדבר אל רשב"י וחברייא יחדו, והטעם אשר קראם בשם זה, יען שבזמן רשב"י היה סוף דור התנאים ותחלת האמוראים, והנני מציין לך אלו עוד שלשה מקומות אשר הרע"מ קראם לרשב"י וחברייא בשם הזה „תנאים ואמוראים“ והוא [זוה"ג כ"ח, כ"ט, ל"ג], ומזה תלמוד לכל המקומות אשר בכ"מ אשר הרע"מ קראם בשם תנאים ואמוראים, הנה או לרשב"י וחברייא יחדו דבר, עוד מצינו [זוה"ג רע"ה: רע"ז: רפ"א.] אשר הרע"מ קראם לרשב"י וחברייא „רבנן“, וכ"כ [זוה"ב צ"ה:] אשר הסבא דמשפטים קרא לחברייא בשם רבנן, **Ⓢ**

רשב"י והחברייא מבקשים מהרע"מ, שיפרש מצות ה' בסוד ה' בחבור הזה, כמ"ש שאמר הרשב"י לרע"מ [זוה"ב קי"ז.] קום אשלים פקודין דמארך. [ער"ש קי"ח.] אמר בוצינא קדישא להרע"מ, אנת מתקן בחבורא דא דרמ"ח פקודין [היינו ספר

Ⓢ [בתי"ת] ס"ט דקי"ח.] אשר רבי שמעון קרא להחברייא רבנן.

ספר זה שהוא טעם למצות, לייחד הת"ת עם השכינה ברמ"ח בכל טעם וטעם לכל מצוה ומצוה, אוהח"מ, בשם הרמ"ק זלה"ה, לאמלכא לקוב"ה ע"כ איברים דשכינתא בכל פקודא ופקודא, ולית אנת חייש ליקרך [שנמצא הוא בתחתונים בהמצאת החבור הנו, אוהח"מ שם, בשם הרמ"ק זלה"ה], וכה אמר בוצינא קדישא הרשב"י להרע"מ [שם קנ"ט]. ואנת בגלותא גניז מבני נשא, ואנא מעלמא דא שליחא דקוב"ה למימר מלין אלין קדמך, ואנא מצווה מיניה דלא למיזו מינך בכל עת ושעתא דאנת בעי, אנא וכל תנאין ואמוראין דמתיבתאין, קום אשלים פקודין דמארך, וכה אמר הרשב"י להרע"מ [זח"ג כ"ח. ר"ס:] בקדמיתא אחחוי לך האי חיוז דאתמר ביה במראה אליו אתודע כו, כען אתגליא לך חיוז דא ברמ"ח פקודין אלין דאינון בחמשה חומשי תורה, קם רע"מ נשיק ליה ובריך ליה, וכה אמרו רשב"י וחבירי להרע"מ [זח"ג רל"ט]. וכאה איהו מאן דאשתדל בגלותא בתראה למנדע לשכינתא לאוקיר לה בכל פקודין ולמסבל בגינה כמה דוחקין כמ"ד אגרא דכלה דוחקא, וכ"כ מפורש אשר החברייא בקשו מהרע"מ שישלים פירוש וביאורו על התרי"ג מצות, וז"ל [זח"ג רמ"ג]. קמו תנאים ואמוראים, ואמרו רע"א מהימנא, אנת הוא שקיל לכל ישראל כו, אשלים פקודין דמארך, דלית פקודין מאלין דילך, דלא יתעמר ביה קוב"ה ושכינתא עילא ותתא בכתר עלאה בכל מדה ומדה עכ"ל.

ויבקש משה רע"מ מרשב"י כי הוא ישלים חקו של המצות לפרש דבריו, כמ"ש [זח"ג רכ"ג:] שאמר הרע"מ לרשב"י, קום רבי שמעון ויתחדשון מילין מפומך בהאי קרא כמלקדמין, וכה אמר הרע"מ לרשב"י [שם רל"ב]. בוצינא קדישא אשלים מלולי דרזין דחבורא קדמאה לפרשא לון, דהא כל מארי מתיבתאן דלעילא, ומארי מתיבתאן דלתתא, כולו מוומנין למשמע מילין אלין מפומך ופירושין דילך, דהא חדוה ופורקנא יתער בהון לעילא ותתא, אל תתנו דמי לו אנת וכל סיעתא דילך, [שם דרל"ז:] בקש הרע"מ מרשב"י, קום בוצינא קדישא ואפתח מילי קמי שכינתא, [שם ר"ס:] אמר הרע"מ לרשב"י, בריך אנת לקוב"ה, קום אשלים פקודין לאנהרא מראה.

הרע"מ מבקש ג"כ מהחברייא שיחדשו חדושי תורה לכבוד השכינה ולקרוב כל ישראל לקוב"ה, כמ"ש [זח"ג דרכ"ג.] רבי אלעזר קום לחדשא מילין קמיה שכינתא, וכן בקש שם מעוד מהחברייא ומרשב"י שיחדשו ד"ת עיי"ש, וכ"כ [ער"ש דרנ"ב:] שאמר הרע"מ, קום בוצינא קדישא אנת ורבי אלעזר ברך ורבי אבא ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי חייא ורבי יודאי, לתקנא דורונא למלכא, ולקרבא כל איבריך דאינון ישראל קרבנין לקוב"ה, וכן מצינו [זח"ג רע"ז:] אחרי שהרע"מ הזמין להחברייא בשם רבנן, וביאר להם אז בסוד ה', מצות דין מוציא שם רע, ומפתח, ואנוסה, קמו כולו תנאין ואמוראין ובריכו ליה לרע"א מהימנא, ואמרו ליה סיני סיני מאן יכיל למללא קדמך, דאנת בדיוקנא דמארך, דבומנא דמליל בטורא בסני, כל חיון דמלאכין וחיון דכורסייא ועלאין ותתאין שתקו, ולא אשתכח דבור אחרא אלא דיליה, ובגין דאת בריה בדיוקנא דיליה, צריך למשמע כולו מארי מתיבתא מילין מפומך, אל תתן שתיקה למילך עכ"ל.

הרע"מ נתגלה כמה פעמים לרשב"י וחבירי, לפרש דבריהם מה שאמרו בוחר הקדוש הנקרא, חבורא קדמאה שלפעמים שם דבריהם לא מפורשים, ובא עתה לפרש

לפרש דבריהם יותר מפורש, בכדי להאיר לשכינתא בגלותא, כמו שתמצא ברע"מ בפ' פנחס בכמה מקומות שם הלשונות, ובחבורא קדמאה ואח"כ הרע"מ מפרש שם דבריהם, וכן מצינו [זח"ג ברע"מ דט"ו]. אמר רע"מ לרבי יהודה שפיר קאמרת, וצריך לחדתא מילין סגיאין ביה כר עיי"ש, [עו"ש דרי"ז-דרי"ח]. אמר רע"מ לרשב"י שפיר אמרו רבי אבא ורבי חייא ורבי יוסי, הכא צריך למפתח מילין, עיי"ש מה שפירש הרע"מ, וכשגמר דבריו, אתו חברייה ואשתטחו קמיה, ואמרו כען אוליפנא חידושא איך אתכליל רוח ברוח, כמאן דחוי מלה בעינא ואחבריר ליה, בקדמיתא הוה לן קבלה, וכען ברירו דמלה, [עו"ש דרי"ט]. אחר שהרע"מ סירש לרשב"י ולחברייא את דבריהם מחבורא קדמאה, אתו כולוהו [רשב"י וחביריו] ובריו ליה [להרע"מ], ואמרו ליה סיני סיני דקוב"ה ושכינתיה מליל בפומי, מאן יכיל לקיימא קמיה בכולא, זכאה חולקנא דזכינא לחדשא חבורא קדמאה דא כך, לאנהרא שכינתא בגלותא, [עו"ש דרכ"ד]. שהרע"מ מבאר ומפרש שם דברי רבי יהודה, ואח"כ א"ר יהודה זכאה חולקנא דרוותנא מילין סתימין באתגלייא.

נפלאות מתורתו של הרע"מ אשר הפליא לעשות, מובא [זח"ג רע"מ דרכ"ה].
כשגמר הרע"מ לבאר סוד הקרבנות וההתקרבות ד' אותיות הוי"ה וחיות הקדש וד' יסודות כר עיי"ש, בההוא זמנא דאמר מלין אלין, נחתו כל אתון קדישין וחיוון קדישין וד' יסודין לגביה, ובריו ליה, ואמרו על ידך רע"מ נחית עלן קוב"ה ומתקרבין זינא לזיניה, בריך אנת לקוב"ה בארבע יסודין, וכען אתבריר כולא על בורייה עכ"ל.

נשמות הצדיקים שלמעלה, הזמין הרע"מ לפרש לפניהם, או עמהם יחדו, מצות ה' בסוד ה'. ולפעמים רשב"י וחביריו הזמינו נשמות הצדיקים, וכולם עפו ובאו לכבוד הרע"מ והרשב"י וחביריו לחבר זה הספר רע"א מהימנא, ולפעמים מאליהם בעצמם עפו ובאו לכבודם של הרע"מ והרשב"י וחביריו לישיבת רשב"י, כמו שאכתוב כאן למטה בעזה"י מכמה נשמות קדושות שלמעלה אשר אליהם יאספון, לעזור להם ולשמוע בפירושן מצות ה' בסוד ה', ולפעמים התפללו ביניהם יחדו בפירושן של המצות בסוד ה', וראה עוד דבר פלא וחידוש [בתי"כ"ב ס"ג]: דהנשמות שלמעלה שידדו למטה לישיבת רשב"י, אתפשטו מדיוקניהון, ואתלבשו באורין דהאי עלמא, ואליהו אקדים להו ובא שמה לסדר להם בית מושבם שם. **הזמנה כללית, שהרע"מ קורא ומזמין לאסיפה כללית קוב"ה ושכינתיה עם כל נשמות הקדושות שלמעלה, שכולם יקבצו ויבואו אליו לבאר לפניהם מהלכות בציעת הפת מסוד ה', כמ"ש [זח"ג דרמ"ד]: דקם הרע"מ וסליק ידיו לקוב"ה ושכינתיה ועשה אז בקשת רחמים עיי"ש, ואמר אנא מזמן עמך לכל מארי מתניתין ולמארי מקרא ולמארי תלמוד וכ"ש למארי סתרי תורה דילך [ומב שם באה"ח"מ. בשם פרמ"ק ולח"ת] וז"ל ירצת שעם היות שבכל חבור זה לא היו נמצאים בו אלא נשמות קדושות מאינן מארי רוי תורה, פתח בענין זה רצה שנהיו מזמנים בדרושים אלו, נשמות הצדיקים בעלי מקרא ומשנה ותלמוד, שיפרש להם בדרך קבלה, כ"ש למארי ס"ת שכבר היו נמצאים מתחלת הספר שלא ילכו להם עכ"ל.** כלה דילך, מטרוניתא קדישא דילך עלאה ותתאה, וכולא ברשות עלת כל עלאין כר. קם זמנא הננינא ואמר מארי מתניתין, נשמתין ורוחין וגפשיין דלכון אתערו כען כלוהו, ואעברו שנתא מנכון דאיהו ודאי משנה ארח פשט דהאי עלמא, דאנא לא אתערנא בכו אלא ברזין עלאין דעלמא דאתי דאתון בהון.

הזמנת

הזמנת הרע"מ לאחיו אהרן כהנא קדישא. [זח"ג רע"מ דרע"א:] קם רע"מ פתח ואמר, אהרן כהנא קדישא קום משינתך, למדבח תורין ועאנין ואמרין ועופין וכל מינין דצריכין לסעודתא דמלכא, ר"ל לבאר מצות אלו בסוד ה' לכבוד ה' עיי"ש.

הזמנת הרע"מ לאליהו הנביא זל"ט. ויהי כן. דבר משה איש האלהים אל אליהו הנביא זל"ט, שיבא אליו לעזור לו לפרש מצות ה' בסוד ה', ואליהו הנביא נתגלה שם ועם עוד כמה רבואות נשמות משיבה של מעלה ומשיבה של מטה, ורבואות מלאכים של קוב"ה ושכינתיה, כמ"ש [ברע"מ זח"ג כ"ח]. וז"ל הרע"מ, ואליהו הוא יהיה לי לפה, ייתי לתקנא כל אלן ספיקות ולפרקא לון בהתוא זמנא, וכה אמר הרע"מ לפני שרצה לבאר פקודא בדיני סוטה, קרא רע"א מהימנא ואמר [זח"ג קכ"ד]. אליהו, קום אפתח עמי בפקודין, דאנת הוא עוזר לי בכל סטרא, דהא עלך אתמר בקדמיתא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, ובן אהרן ודאי איהו אח דילי, אח לצרה יולד, פתח ואמר עיי"ש, [זח"ג דרע"ו:] אמר שם הרע"מ, אליהו קום אפתח פומך בפקודין עמי, דאנת הוא עוזר לי בכל סטרא, דהא עלך אתמר בקדמיתא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, בן אהרן ודאי, בן אח דילי הוא, ואח לצרה יולד עכ"ל, וכן מובא [זח"ב רע"מ קי"ט]. שהרע"מ הומין לאליהו, והרע"מ אמר לפניו ד"ת עיי"ש, ואמר אליהו רע"א מהימנא הכי הוא ודאי, אבל בגין דכל פקודא ופקודא הוה אשתדלותך ליחדא קוב"ה ושכינתיה בכל משריין דעילא ותתא, הכי קוב"ה ושכינתיה וכל משרייתיה עילא ותתא, מתיחדין ברוחא דילך בכל פקודא ופקודא כו' עיי"ש.

נשיקות וברכות של הרע"מ לאליהו הנביא זל"ט לפני נשמות מפמליא שלמעלה [זח"ג רע"ו:] אחר שהרע"מ ביאר שם פקודא של מוציא שם רע, קם אליהו ואמר להרע"מ, ברשותא דקוב"ה ושכינתיה אנא בעי למללא מלה לגבך ליקרא דילך, א"ל אימא כו' עיי"ש, וכשאליהו גמר שם ד"ק עיי"ש, קם רע"א מהימנא נשיק ליה ולהרע"מ וברין ליה, ואמר ליה תהא מברך מפומיה דקוב"ה ושכינתיה, בכל מדה ומדה דיליה, ובעשר ספירין דיליה, ובכל שמהן דיליה, ובכל מארי מתיבתאן, ובכל מלאכין, [והיה שם ס' רבוא נשמות דמתיבתא עלאה, וס' רבוא נשמות דמתיבתא תתאה, וס' רבוא מלאכין דקוב"ה, וס' רבוא מלאכין דשכינתא, אוה"מ שם, בשם הרמ"ק זלה"ת], ענו כולהו ואמרו אמן, וקוב"ה ושכינתיה אודו בברכתיה עכ"ל.

ברכת אליהו זל"ט וכל ראשי ישיבות להרע"מ. [עו"ש דרע"ו:] אחר שהרע"מ גמר לפרש מצות דין מוציא שם רע, קם אליהו וכל מארי מתיבתאן וברכו ליה, ואמרו סיני סיני, הכי אתחזיאי למשמע מילין דילך ולשתוק כו' עיי"ש. **הזמנת הרע"מ לנשמות שמאי והלל ותלמידיהון.** שיגלה לפניהם טעמי המצות מהלכות סעודה וברה"מ בסוד ה', כמ"ש [זח"ג רע"מ דרמ"ה] אמר רע"מ, הלל ושמאי דאתון חד מסטרא דרתמי, וחד מסטרא דדינא, דאינון חסד וגבורה, דרגין דאברהם ויצחק, ואתון מגועייהו, אתכנשו הכא אתון ותמנין תלמידים דהוו ליה להלל, ואוף הכי תלמידי בית שמאי, לסעודתא דמלכא עיי"ש.

הזמנת הרע"מ לנשמות של ראשי ישיבה של מעלה וישיבה שלמטה, וחם באו לפניו בשליחות הקב"ה, לבאר לפניו פקודא של שכר שכיר, כמ"ש [זח"ג רע"ח]. אמר הרע"מ, מארי מתיבתאן עלאי ותתאי שמעו, וכשגמר הד"ת שם, אמרו ליה,

רע"א

דעיא מהימנא, און שליחין דמארי עלמא לגבך זכאא חולקך, [ופי' שם באוה"ח"ם,
בשם הרמ"ק זלה"ה] שהקב"ה נתן רשות לכל הגשמות להמצא בחבור זה עכ"ל]
אנת הדרת לקוב"ה לאתריה עילא ותתא, ובגינך יתפרקון ישראל ויחזרון לאתרייהו,
ולית חילא למשיחין למפרק ישראל בר מינך. ובגינך אינון מתעכבין, אשלים
מילין יקירין אלין, דעלייהו אתמר הנחמדים מוהב ומסו רב ומתוקים מדבש ונופת צופים.
שמחת נשמות חצדיקים שלמעלה אחרי שביאר הרע"מ לפניהם סקודין דקרבנות
עולה חטאת ואשם ושלמים [זח"ג כ"ח]. חדו מארי מתניתין דמתיבתאן
דקא נחתי עם תנאים ואמוראין, וקס חד מינייהו להתפלל עם נשמת הרע"מ
בקבלת רשות ממנו, ואמר, רעיא מהימנא הב לי רשו למשאל בתר דזכינא למשמע
מילין יקירין אלין מפומך, דאורייתא דא דנמקת מפומך, יקרה היא מפנינים וכל
חפצך לא ישוו בה, ועם כל דא הלכה היא וללמוד אני צריך, ועיי"ש מה ששאל,
ואמר לו הרע"מ בריך אנת ברי שפיר קא שאלת כו' עיי"ש.

ויאמר משה בשבועה אל הנשמות אל תלכו ממני, מצינו [זח"ג ק"ט.] כשרצה הרע"מ לפרש סוד מצות הקרבנות. אמר הרע"מ, מארי מחיבתאן, באומאה עליכו, לא תעזו מני עד דאתקין קרבנין לקוב"ה, ובסיומו קמו מארי מחיבתאין ואמרו אשרי העם שכי"ה לו, שככה בגי' משה, קם רע"מ ואמר אשרי העם שה' אליקו. רשב"י מזמין את הרע"מ עם האבות ועוד נשמות הצדיקים שלמעלה, כמ"ש [זח"ג רנ"ה.] אמר בוצינא קדישא, קום רעיא מהימנא, דאנת ואבהן ישיני עפר אתקרון, דעד כען הויתון משתדלין באורייתא באינן ישינים דאתמר בהון ועל הארץ תישן כו' עיי"ש, [שם עמוד שני] שרצה רשב"י לגלות סוד מצות סוכה, קרא והנמין רשב"י ואמר, אבהן ורע"מ ואהרן דודר ושלמה, הא אינן שבע לקבל ד' ספיראן, אנא בעינא לתקנא לכוון סוכה כו', וכשגמר רשב"י לבאר שם סוד הסוכה וד' מינין, אתו אבהן ורע"מ ואהרן דודר ושלמה ובריכו ליה, ואמרו ליה אנת בוצינא קדישא וחברייא דילך דאינן שית לקבל אינן ד', ואנת בוצינא קדישא נר מערבי באמצע דכל שית נרות נהירין מינך, בכל חד אתמר ביה נר ה' נשמת אדם, וכ"כ [בתי"ת כ"א ס"א.] וד'ל קם רבי שמעון ואמר, קום דוד כו', אהרן כהנא קום משנתך כו', קום רעיא מהימנא לאגנא כו', קומו גביאי קשוט כו', קומו אבהן כו', קום שלמה מלכא כו', קום למיהוי צור כו', נער [מט"ס] דאנת מארי מפתחן דאוצרין דמלכא קום אפתח היכלא, עיי"ש שכולם נקבצו ובאו ובאו שם, וכ"כ [בתיקונים י"ו:] קם רבי שמעון ואמר כו', רעיא מהימנא אנת ואבהן הקיצו ורננו לאתערותא דשכינתא כו' עיי"ש, מיד קם רע"מ ואבהן קדישין עמיה, פעם נודמן ובא להרע"מ ולהרשב"י הסבא דסבין [זח"ג דרמ"ד:] והסבא הזה היה אדם הראשון, והתפלגלו יחדו בסוד ה' בהלכות בציצת הפת עיי"ש, ואתא סבא ונשיק ליה להרע"מ, אדהכי קם בוצינא קדישא [הוא רשב"י], ואמר ודאי כען מתחברין מה שמו ומה שם בנו, [הזקן היה אדה"ר, והרע"מ משה רבינו ע"ה בנו בסוד משה שית ה'בל, וכאשר נשק ליה מלמטה נתחברו למעלה, אוהח"מ שם בשם הרמ"ק זלה"ה], וכ"כ יותר מפורש [ער"ש רע"מ דרע"ט:] אלא שחסר שם סוף דברי הרע"מ ותחלת דברי הסבא [אוהח"מ שם] עיי"ש, קם בוצינא קדישא ואמר, סבא סבא במילין דילך אשתמודע מאן אנת, אנת הוא אדם קדמא, מה שמו אתמר עלך, מה שם בנו אתמר על רעיא מהימנא עכ"ל.

וימן

וימן ה' דג גדול, הוא נשמה אחת גדולה וגבוהה שירדה משמים לכבוד הרע"מ ורשב"י וחביריו. אחר שהרע"מ ביאר שם פקודא בדיני חגבים, [זח"ג רע"ח:] דיל אדחכי הא נונא רבא אודמן לגביה כו' עיי"ש, והא קא אתבריר לעילא קמי תנאים ואמוראים, וכולהו נחתין בגינך בתהומא לסייע לך, ואנא תניא דמסייע לך יתיר מכולהו (*). **נראו** ראשי ההרים הרמים, אלו הם נשמות ראשי הישיבות משיבה של מעלה וישיבה של מטה, הנקראים בשם „ראשי מתיבתאין” שנתגלו להרע"מ ורשב"י וחביריו, לעזרם בחבור ספר הרע"מ, ולפעמים באו בהזמנת הרע"מ, ולפעמים באו בהזמנת ורשב"י וחביריו, ולפעמים באו מעצמם, לשמוע דא"ח מפי משה רע"מ ורשב"י וחביריו, כמו שמצינו כתוב [זח"ב קט"ו: ברע"מ] שירדו משמים מארי מתיבתאן לכבוד ורשב"י, וז"ל שם מיד דשמעו מילין אלין מארי מתיבתאן, [הם צדיקים מגן עדן העליון והתחתון, אוהח"מ שם] דהוו נחתין עם בוצינא קדישא, פתחו ואקרו, רעיא מהימנא פי שכינתא עלאה ותתאה, דבתרווייהו קוב"ה מליל עמך כו' עיי"ש, אמר לון רע"מ, מארי דמתיבתאן, ידענא בכו דאתון ידעין, אבל ההוא דמחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית יחדש לן חדושין כו', וכשגמר דבריו לפרש שם פקודין דשבועה ונדרים, אתו כולהו מארי מתיבתאן ואשתטחו קמיה, ואמרו ודאי קוב"ה מליל בפומך, וליה אנן סגדין, ואנן אשתמודעין במילין אלין דלית ילוד אשה אחרא בר מינך יכיל למללא לון, ודאי מילין אלין קא סהדין בך, דאנת הוא דאתמר ביה פה אל פה אדבר בו כו' עיי"ש, הלכה דילך רעיא מהימנא, איחי דאתמר בה הלכה למשה מסיני, מפי הגבורה יהיב לך קוב"ה בריתא דיליה, ובגיד על הלכות אחרנין אתמר רבות בנות עשו חיל, על הלכה דילך אתמר ואת עלית על כולנה, ה' עמך גבור חיל, אתתקף בך, ואשלים בנינא דמלכא, דאיהו בני בנינים על פומך ועל ירך, זכאה חולקך.

ברכת משה רבינו הרע"מ לנשמות הצדיקים ראשי מתיבתאן, שנתגלו למטה בעוה"ז לכבודו בישיבת רשב"י לעזר לשכינתא בגלותא, כמ"ש [זח"ג קט"ז:] וז"ל יברך לכו בעלמא דאתי, וידגו לרוב בקרב הארץ בעלמא דין, למיהוי שלטנותכון בתרין עלמין, וז"ל [האוהח"מ שם, בשם הרמ"ק זלה"ה] הכונה כדפי' בתיקונים דת"ח בימא דאורייתא כנוני ימא, ומעתה שהיה עיקר כונת קיבוצם ורשות הניתן להם להיותם מחברים חבור זה, והיותם מתגלים למטה בישיבת רשב"י וחביריו לעשות סעד וסמך לשכינתא בגלותא, ועזרתם מלמעלה בסודות התורה, דהיינו שירבו כדגים בים התורה עכ"ל, [עו"ש] אמר הרע"מ לנשמות הצדיקים,

חיים

(*) א"ה הענין שאמר ליה ואנא תניא דמסייע לך יתיר מכולהו, כי הונא רבא, הוא היה נשמת רב המנונא סבא, כמ"ש [זח"א ר.] דבריה אמר, אבא דילי הוה דיוריה בימא רבא, ואיהו הוה חד נונא דתתאסתר ימא רבא כו' עיי"ש, ובגו הינוקא אמר [זח"ג קט"ו:] שאביו רב המנונא הולך תמיד בדרך עם תלמידי חכמים לשמשם, [עו"ש קט"ו.] אמר הינוקא בריה שהוא בר נונא רבא ויקירא, והכי איתא [מ"י כ"א מ"ג:] דארשב"י לבנו ר"א, הא נונא רבבא קא איתא, רב המנונא סבא ודאי כו', עיי"ש שבא לישיבת בית מדרשו ורשב"י, ואיתא [בשער מאמרי רשב"י דף י"ב עמוד ג' ד', ופוס ירושלים] דרב המנונא סבא הוא גלגל משה רבינו ע"ה [ובדף מ"ו:] משי"ש בזה, וכ"כ [בשער הגלגולים דמ"ו:] דרב המנונא סבא הוא אחד מנצוצי משה רבינו ע"ה המתגלגל בכל דור דור עד סי רבוא גיצוצות, ואיתא [ב"י אד"ו דרפ"ח.] שבא רב המנונא סבא עם שבעים צדיקים לפני רשב"י קודם פטירתו עיי"ש, ואיתא [זח"א ד:] דמשיחא אמר לרשב"י שרב המנונא יהיה שכינו בעוה"ב, ובזה מובן מה שבא לקבל פניו שכו הקרוב אליו בגיצוצי נשמתו הקשורים עם גיצוצי משה רבינו ע"ה, ובזה הכל מבואר דו"ק. ועיין לקמן דס"ב: בהגה.

חיים תמן חיים הכא, ופי' שם [באוהח"מ] חיים תמן בהוא עלמא, חיים הכא בעוה"נ, שהיו באים בבית מדרשו של הרשב"י ע"ה לעסוק בריזי התורה עכ"ל. אמצתיך אף עזרתיך, הענין שהרע"מ מפרש ומפטר סקודי ישרים מצות ה', הוא כדי לקבל מזה חסנא ותקפא ויוסיף אמץ ועזר מקדש, כמ"ש [זח"ג רע"מ פ"א:] שנאמר כן להרע"מ, בגין דחלישתא פתחתא לפרשתא באלין מקודין למיהוי מעט צור לך, אחתקף בך דהא משריין דמתיבתאן אתאן לגבך בפקודא בתר דא דאיהו פקודא להעמיד עליך מלך [שהתעוררות מנשמתין דלעיל ותורתן, הכל כפי התעוררות למטה, וכשלמטה מחלישין ההתעוררות מתחלשין למעלה, וז"ש אחתקף בך וכו', יהל אור להגר"א ז"ל], וכן מצא צור לו מאליהו הנביא כמ"ש לעיל, וכן עזרו לו נשמתין מארי דמטרוניתא, כמ"ש [זח"ג רע"מ צ.]. קם רעיא מהימנא ואשתטח קמיה [אמר הכותב חסר כאן לפני מי שהשתטח, וכ"כ [באוהח"מ כאן] שחסר, כי לעיל אמר פתח רע"מ, ומסיים דאשתטח הרע"מ, וכנראה אשר נשמה אחת גבוהה ממארי דמטרוניתא נתגלה כאן להרע"מ לעזרו לפרש המצוה הזאת שם] ואמר זכאה חולקי, דמארי דמטרוניתא איגהו בעזרי עכ"ל, ובסוף האי פרקא נבאר בעוה"י באריכות, למה היה צריך בכלל הרע"מ לעזר הזה.

גלות השכינה, הרבה פעמים מצינו בדברי הרע"מ שמצטער מאוד על גלות השכינה, ומבקש מאליהו ומשביעו שיבא, כמ"ש הרע"מ [זח"ג דרפ"ב]. דמבקש מאליהו שלא יתעכב מלנחתא, דאע"ג דאנת כהנא, לאביו ולאמו¹ יטמא, דהא קוב"ה ושכינתיה בגלותא, דאיהי קבורא לון, ואנא קבור בינייהו, באומאה עלך בשם הוי"ה חי וקיים לא תתעכב מלנחתא כו', ועיי"ש [בעמוד שני] אשר הרשב"י קם והשבע השביע לאליהו בשמא דהוי"ה ובשמיה מפרש דלא יתעכב אלא מיד, [ובעוה"ר לא זכינו לסיומו שם של כל דברי קדשו של הרשב"י, וחסר שם לפנינו סיום הענין], וכתב [שם באוהח"מ] דוחק לומר שיהיה כונת רשב"י להביא בתפלתו הגאולה מיד, והרי היו דבריו לבטלה, אמנם הכונה בענינים אלו, לתת סעדוסמך קצת לשכינה שעמהם בגלות, כי זהו כונת כל הספר עכ"ל.

על הגאולה, הרבה פעמים מצינו ברע"מ, שמדבר על גאולת ישראל, ומבאר לפעמים זמני הגאולה, ומצטער על גלותא דלהון ודחקותם בגלות, ומתפלל על הגאולה ועל יחוד קוב"ה ושכינתיה, וכמ"ש [זח"ג ק"ט: ברע"מ:] שהתפלל הרע"מ להקב"ה, טרם שתתחיל מצות הקרבנות בבית הבחירה, יהא רעוא דילך לאחורא לן לבי מקדשא, לקיים צלותא דאוקמוה קדמאי, יה"ר מלפניך האריא שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולינו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובתינו תמידין כסדרן, כל חד בסדורא דיליה, ומוספין כהלכתן כו' עיי"ש, וכ"כ [ער"ש קע"ח:] אחר שהרע"מ ביאר שם מצות פטר רחם, מסיים, ובפורקנא בתרייתא, דפורקנא דלהון יהא באורייתא, לא יחדרון לעלם בגלותא, אתו רבנן [הלא הם רשב"י וחביריו כמ"ש ל] ובריכו ליה, ואמרו, רעיא מהימנא, קוב"ה יפדה לך, וכל ישראל יפדון על ידך, ותתחדש עמחון ואיגון עמך, והנה לא העתקתי את זמני הגאולה המובאים ברע"מ, כי בעוה"ר יצאומה שיצאו, וכבר עברו זמן זמנם טובא משמע, וגם תעיר בזה [אוהח"מ בשם הרמ"ק זלה"ה, על זח"ג דרנ"ב, ברע"מ] וז"ל המספרים האלו יבהילו נפשות המעיינים בדורות האלו, שלפי פשוטן עברו מהם מה שעברו, ועקרים נתבארו בפי' שמות, ויש במספר הזה העלם והסתור ודברים בגו, שיש הזמנה,

ויש